



William Leslie Dyball-roepnaam William-is geboren in Broxburn, West Lothian, Schotland op 20 augustus 1925. Zijn vader, Charles Dyball is Engels en komt uit London, Middlesex; hij staat vermeld als 'handelsreiziger'.

William's moeder is Annie Dyball, geboren Blaney, zij is een Schotse en afkomstig uit Broxburn. Het gezin bezoekt de United Church en ze spreken Engels.

In 1927 vertrekken de ouders, met de twee-jarige William, vanuit Glasgow naar Canada waar ze in november '27 in Quebec aankomen met het schip 'Letitia'. Volgens het inreisformulier gaan ze door naar Daysville, Saskatchewan waar een familielid woont. In Canada wordt het gezin uitgebreid met een dochter en nog een zoon.

William maakt de basisschool af en volgt dan nog twee jaar onderwijs, in Canada als 'high school' aangemerkt. Op 20 januari 1944 meldt William zich in Toronto aan voor actieve dienst in het Canadese leger.

Hij heeft dan korte tijd gewerkt in Welland bij Joseph Stokes Rubber Company in de machinewerkplaats.

Op zijn aanmeldingsformulier wordt wel aangetekend dat hij nog geen 19 jaar oud is en voor dienst overzee nog niet in aanmerking komt.

Zoals gebruikelijk krijgt ook William een medische keuring. De standaardgegevens worden hierbij in zijn dossier vastgelegd: lengte: 1,82 m; gewicht: 68 kg; blond haar en blauwe ogen

Genoteerd wordt ook dat hij een litteken op zijn rechterbovenarm heeft. Zo'n fysiek kenmerk wordt vastgelegd voor eventuele identificatie. Hij wordt goedgekeurd voor alle diensten.

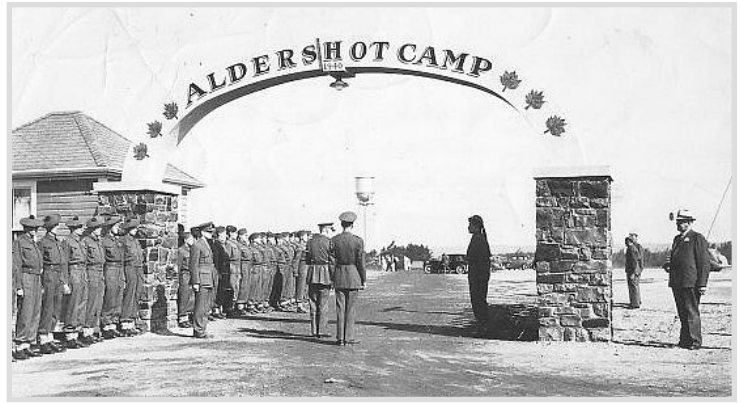
Het districtsdepot in Toronto is het eerste station waar William kennismaakt met het militaire leven. Het begin is opvallend: na een week om te gewennen krijgt hij een week 'inteken-verlof' en mag zich weer melden op 2 februari '44.

Zijn overplaatsing is dan al geregeld en William vertrekt voor de basistraining naar Brampton, Ontario. Die opleiding is bedoeld voor de mannen die voorbestemd zijn om ingedeeld te worden bij een pantsereenheid.

Half april '44 wordt William overgeplaatst naar de infanterie. Een speciale reden daarvoor is niet in zijn dossier opgenomen. Niet uit te sluiten is dat zijn lengte een rol heeft gespeeld, passend (letterlijk) voor hem zou de functie van voertuigcommandant zijn geweest, maar gezien zijn opleiding en vaardigheden was dit niet voor hem

voorzien. Hoe dan ook, in april '44 wordt William overgeplaatst naar Camp Aldershot in Nova Scotia, voor een infanterie training.

De zomermaanden van '44 zijn voor William niet al te inspannend. Hij geniet twee weken verlof in juni en de laatste week van augustus krijgt hij inschepingsverlof.



De overplaatsing naar Camp Debert zit eraan te komen. Dit is de plaats waar de troepen verzameld worden die voorbestemd zijn om de oversteek naar Europa te maken.

Op 14 oktober '44 gaat William, dan ingedeeld bij het 3^e Canadese Infanterie Aanvullingsdetachement, (3 C.I.R.U.) met vele anderen aan boord van een troepenschip dat hen naar het Verenigd Koninkrijk (VK) brengt. Een week later zetten ze daar voet aan wal.

In 1944 waren de eenheden van het 3^e C.I.R.U de hoofdzakelijk gelegerd in het gebied van het Aldershot Command in Zuid-Engeland (inclusief de legerkampen rond Bordon en Farnborough in Hampshire). Dankzij deze strategische ligging kon het leger getrainde vervangingstroepen snel naar de zuidelijke havens verplaatsen voor doorvoer naar de actieve slagvelden in Frankrijk, België en Nederland.

Lang zal William niet in het VK blijven. Op 18 november landt hij op Juno Beach met een groot contingent reservetroepen in Normandië. Zijn indeling luidt dan: 58^{ste} Compagnie van het 13^e Bataljon van het 2^e Canadese Basis Aanvullingsbataljon, in het legerjargon: No. 58 Coy; 13 Bn; 2 CBRG.

(Dit was een verzamel- en trainingsdepot in Noordwest-Europa dat verantwoordelijk was voor de opvang, training en doorstroom van infanterieversterkingen naar gevechtseenheden aan het front.)

Begin januari 1945 wordt William geplaatst bij Algonquin Regiment.

Daarna zijn er in het dossier van William nog maar twee aantekeningen te vinden:

1. Op 11 maart '45 gepromoveerd tot Lance/Corporal.
2. 18 april 1945: Killed in Action.

Om een idee te krijgen van wat William heeft doorstaan in die paar maanden van 1945 geeft het oorlogsdagboek van het Algonquin Regiment enige informatie.

Vanaf begin december '44 bezet het regiment in Nederland een gebied, globaal tussen Drunen en Waalwijk, van de zogenaamde Maas-linie. De weersomstandigheden zijn bar in deze strenge winter met veel vorst en sneeuw. Eind januari/begin

februari '45 worden ze afgelost en krijgen een rustpauze. De voorbereidingen voor het Rijnlandoffensief van de geallieerden lopen dan al op volle toeren.

Het Rijnland offensief kende drie fasen:

Fase 1: *De noordelijke tang en opmars (Operatie Veritable) – Vanaf 8 februari 1945 vielen Britse en Canadese troepen vanuit het Rijk van Nijmegen het zwaar verdedigde Reichswald en de omgeving van Kleef binnen om het gebied tussen de Maas en de Rijn te zuiveren.*

Fase 2: *De zuidelijke tang en verbinding (Operatie Grenade en Blockbuster) – Vanaf 23 februari 1945 sloten Amerikaanse eenheden aan vanuit het zuiden (Operatie Grenade). Daarna volgde Operatie Blockbuster om de laatste Duitse eenheden ten westen van de Rijn te verslaan en de rivier te bereiken.*

Fase 3: *De Rijnoversteek (Operatie Plunder en Varsity) – In de nacht van 23 op 24 maart 1945 staken de geallieerden massaal de Rijn over bij Rees, Xanten en Wesel, ondersteund door grootschalige luchtlandingen (Operatie Varsity).*

De Algonquins nemen niet actief deel tijdens fase 1. Wel worden ze tijdens de tweede fase ingezet bij 'Operatie Blockbuster'.



Algonquin Regiment moving forward near the Hochwald Forest, Udem, Germany, March 1st, 1945.

Photo by Jack H. Smith. Department of National Defence / National Archives of Canada, PA-192879.

Op 26 en 27 februari '45 ziet het regiment actie bij de aanval op de zogenaamde 'Hochwald Gap'. (*De streek tussen het Hochwald en het Balberger Wald*). Hier krijgen ze te maken met felle tegenstand en lijden zware verliezen, met name rond de plaatsen Udem en Veen in Duitsland. William moet deze strijd redelijk goed zijn doorgekomen. In zijn dossier staan geen aantekeningen die het tegendeel aangeven.

Op 31 maart '45 steekt het regiment de Rijn over. Vervolgens verplaatsen de Algonquins zich naar Nederlands grondgebied. Via o.a. Millingen en Lochem gaan ze richting Bornerbroek (4 april '45). De confrontatie met de vijand bij Wierden zit er aan te komen. Voor de bevrijding van Wierden wordt zwaar gevochten. Ook hier lijkt het geluk nog aan de zijde van William te zijn.

De opmars gaat verder op Duits grondgebied. Esterwegen wordt bereikt op 11 april '45. Het Küstenkanaal wordt verkend en de volgende taak voor het regiment is, na de oversteek van het kanaal, de weg van Edewecht naar Friesoythe veilig te stellen.

In de vroege uren van 17 april '45 wordt de noordoever bereikt en een bruggenhoofd gevormd. In de namiddag krijgen ze tegenaanvallen te verduren. Hierbij zetten de Duitsers zwaar materieel in, onder andere een zelfrijdende pantser houwitsers. De beschietingen daarmee maken meerdere slachtoffers. Er wordt ondersteuning gevraagd van de eigen artillerie, maar die heeft weinig effect. Wel worden een paar slachtoffers gemeld onder de eigen troepen.

William, is ingedeeld bij de 'C'-compagnie, de eenheid die het in de nacht van 17/18 april '45 zwaar te verduren heeft in het bruggenhoofd aan de noordzijde van het Küstenkanaal. In de vroege uren van de 18^e april '45 telt deze compagnie 7 doden en 15 gewonden.

Date	Hour	Summary of Events and Information Page 14.	Remarks, references to Appendices and initials
1945 18 APR		1. Weather: Foggy in early A.M. Bright and warm from 1000 hrs. Visibility good. 2. The remainder of the night was much quieter with only intermittent shelling by the enemy and a heavy conc in return by our sp arms. "B" and "D" Coys remained in the bridgehead while "C" Coy and "A" Coy's two pls came back across the canal to reorganize. 3. First light revealed many enemy dead in the area of last night's battle and during the day 76 Germans were buried in this area. Up to the time of their withdrawal "C" Coy cas were 7 killed and 15 wounded. There were other cas including several missing. For an accurate tabulation of cas we refer you to "cas lists" (appendix 2). 4. At first light 8 and 9 Pls and the Carrier Pl in an inf role under Capt F R Caron, went back across the canal and took up "B" Coy's former posn while "B" Coy exploited fwd and consolidated astride the G/L near the posn formerly occupied by "C" Coy. The day was fairly quiet and at 1630 hrs "C" Coy, reorganized, well fed and with dry clothes again crossed the canal to take up posns astride the G/L and in the rear of "B" Coy. 5. Taking advantage of the quiet spell, the engrs who have been doing a marvellous job under appalling conditions, were beginning to get the bridge to take shape.	<i>[Handwritten signatures and initials]</i>

William wordt als één van de slachtoffers van 18 april geregistreerd. Hij krijgt een tijdelijk graf bij Friesoythe. Op 9 maart 1946 krijgt hij zijn definitieve rustplaats op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten, plot 8; rij E; graf 15.

Toegekend worden hem:

1939-1945 Star; France-Germany Star; War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

De tekst op zijn grafsteen luidt:

**In the Lord I put my trust
Absent from the body
Present with the Lord.**

Vrij vertaald:
Mijn vertrouwen is bij de Heer.
Niet meer in het lichaam
Aanwezig bij de Heer.



Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com;

www.canada.ca/library-archives; wikipedia, wartimesproject.com; War Diary Algonquin Regiment.